

Pünkösd: ígéretek beteljesedése. Ahogyan Isten előre megígérte, hogy elküldi a Fiút, a Messiást, úgy azt is megígérte, hogy „az én lelkemet adom belétek” (Ez 36,26), sőt azt is, hogy „lelkem köztetek marad” (Hag 2,5).

Az Úr Jézus is megígéri: Ő maga kéri az Atyát, hogy küldje el a Szentlelket – az Igazság Lelkét, aki „nálatok lakik, és bennetek marad” (Jn 14,17; Károli). A tanítványok erre várnak. Nem mozdulhatnak, Jeruzsálemben kell maradniuk, „amíg fel nem ruháztatnak mennyei erővel” (Lk 24,49). „Egy akarattal együtt vannak”: nem úgy, mint amikor Tamás nem volt velük; vagy amikor elmentek halászni, de nem mindannyian (Jn 21,2–3). Jézus felment a mennybe, nincs velük, amíg meg nem kapják a megígért Szentlelket. Emlékeznek, hogy azt mondta: „nélkülem semmit sem cselekedhettek”, és hogy „nemsokára Szentlélekkel kereszteltettek meg”. Ezt várják egy akarattal.

A pünkösd ideje mégsem a tanítványok akaratától függött: „elég erősen akarják-e már”. Isten előre meghatározta: a „hetek ünnepére”, az első zsenge bemutatásának az ünnepére esett. Isten intézte úgy, hogy a tanítványok ekkor együtt legyenek, hogy mindannyian „egy akaraton” legyenek, ne mással törődjenek. Ő rendelte úgy, hogy nagy sokaság legyen Jeruzsálemben: ott tartották az ünnepet, erre fel kellett jönniük.

A szélzúgás és a lángnyelvek: Isten jelenlétének a jelei. Zúgást hallhattak és tüzet láthattak a Sínai-hegyen is, innen tudhatták, hogy az Úr most is különleges módon akarja kijelenteni magát. – A szél és a Lélek (Szellem) egy szó (pneuma), a tanítványok ebből is felismerhették, hogy Isten most küldi el Lelkét. A szél betöltötte a házat – a Lélek betöltötte őket. Nem akar csupán körülöttünk maradni. Ahol hívők vannak együtt, és imádkoznak, bizonyosságot tesznek, ígét hirdetnek, ott jelen van a Szentlélek, és senki számára nem akar kívül maradni. Azoknak sem, akik még nem hisznek, mert nekik éppen azért küldi Isten az ígét, hogy higgyenek: hogy „térjenek meg... bűneik bocsánatára, és megkapják a Szentlélek ajándékát” (2,38).

A Szentlélek sohasem passzív. Akit betölt, abban cselekszik – mint itt is, az apostolokban. „Nélkülem semmit sem cselekedhettek” – mondta az Úr, de most már Ő van jelen a hívőben, és Ő cselekszik. Megmutatja, mit tehetek és mit kell tennem, megadja hozzá az erőt, a bátorságot, a bölcsességet. Eszembe juttatja a megfelelő ígéket – mint Péternek Jóel és Dávid írásait. Meggyőzi a világot, hogy az a bűn, hogy nem hisznek Jézus Krisztusban, és ezért feszítették meg Őt. Korábban is mondogatták, hogy „hátha ő a Krisztus” (Jn 7,26.41), de ez akkor még nem volt nekik teljes bizonyosság, lehetett velük vitatkozni. Most „teljes bizonyossággal” megtudják (2,36), és nincs vita, beismerik a bűnüket és megtérnek.

A nyelveken szólás „jel a hitetleneknek” (1Kor 14,22). Ez is azt szolgálta, hogy a sokaság felismerje, hogy Isten szól. Mindenki a maga nyelvén hallja őket: a Szentlélek mindenkihez úgy szól, hogy megértse. Itt mégis csak a szavakat értik, nem fogják fel, hogy „mi akar ez lenni”. Megjelenik az ellenkezés is: „édes bortól részegedtek meg”. Hangzik az ige, a bizonyágtétel, megszólít Isten, hogy hagyd el a bűnt, térj meg, dicsérd Őt az életeddel – és aki ezt a lépést, a megtérést elutasítja, az a hívőket is kicsúfolja. Aki megtér, attól kezdve számíthat ilyen támadásokra. De ezekkel szemben meg lehet maradni Krisztusban, lehet másképpen viselkedni, mint a világ – nem a saját erőmből, hanem a Szentlélek által, aki megtanít mindenre, eszembe juttatja, amit Jézus Krisztus mondott, és megtanít úgy élni, ahogyan Ő élt. Megtanít megbocsátani az ellenségeknek. Ha így élek, az bizonyágtétel arról, hogy Krisztus él bennem, és hívás lesz a hitetleneknek a döntésre: rálépnek-e erre a másik útra, vagy maradnak. „Eléd adtam az életet és a halált, válaszd az életet.” (5Móz 30,19).

ApCsel 26,18

Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek; hogy az énbennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek.